

[Gunnar Fog-Petersen.]

af Mindretallet under Nr. 2, hvortil jeg slutter mig. Jeg maa dog gøre enkelte Bemærkninger dels dertil, dels til de af mig selv stillede Ændringsforslag til Lovforslagets § 42, der indeholder Bestemmelser om, hvorledes Regnskabet skal være.

Under Nr. 17 har jeg stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at udtrykke Lovens Tekst kortere og klarere, end Tilfældet er. En Lovtekst skal i Almindelighed helst indeholde faa, tydelige Bestemmelser og ikke lange Moralprædikener over, hvor omhyggelig, samvittighedsfuld, retskaffen, hæderlig, nobel, grundig o. s. v. man bør være i Udførelsen af sit Arbejde, alt sammen noget, der ligger i Sagens Natur. Det er derfor ogsaa en Misforstaaelse, naar jeg er blevet Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 39, der netop indfører saadanne smukke Ord uden Indhold i Lovens Tekst.

Under Nr. 19 har jeg stillet et Underændringsforslag, som tager Sigte paa at ændre en Bestemmelse i det under Nr. 18 stillede Ændringsforslag til § 42. Mit Underændringsforslag gaar ud paa, at der vedblivende i Loven skal staa, at Ejendomsskyldværdien skal angives i Regnskabet. Jeg beklager, at Mindretallet under Nr. 4 har frafaldet dette, thi det kan jo dog være vejledende, og de Motiver, der blev givet af Regeringen, da Lovforslaget blev fremsat, forekommer mig ogsaa gode nok. Jeg kan ikke tiltræde den af Mindretallet under Nr. 4 foreslaaede Regel om, at fast Ejendom højest maa opføres til Ejendomsskyldværdien. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), der talte for Mindretallet under Nr. 4, sagde, at hvis man ikke vilde opføre Ejendomsskyldværdien i Regnskabet, maatte Vorherre vide, hvilken Værdi man da vilde opføre. Det er højest sandsynligt, at det ærede Medlem har Ret i denne sin Formodning, men Aktieselskabets Bestyrelse, Generalforsamlingen, Direktionen og Revisorerne kan godt tænkes at ville opføre fast Ejendom til en anden Værdi end Ejendomsskyldværdien, idet denne i mange Tilfælde vil være meget afvigende fra Værdien i Handel og Vandel, navnlig naar det gælder Fabriksbygninger, hvis Værdi, hvad det ærede Medlem ikke kan være ukendt med, er højest forskellig, efter som Fabrikken er i Drift eller staa stille. Der er ved fast Ejendom noget, der hedder Driftsværdi, som man maa tage Hensyn til, baade naar man køber, og naar man eventuelt sælger, ogsaa naar man likvi-

derer, men Ejendomsskyldvurderingen kan kun i ringe Grad tage Hensyn dertil. Hvis man fastholder, at Ejendomsskyldværdien skal være den, der opføres i Regnskabet, kan man let komme til at stille et Regnskab op, som ikke er rigtigt, og det, det ærede Medlem saa stærkt tilstræber, er netop, at Regnskaberne skal være rigtige.

Det under Nr. 23 stillede Ændringsforslag til § 43 tiltræder jeg, og jeg tror, at det meget vel vil kunne tiltrædes af alle uden Bekymring for, at Aktieselskaberne ikke skal faa tilstrækkelig økonomisk Raaderum og Frihed til at tumle sig. Jeg vilde ønske, at man vedtog dette Ændringsforslag; det vilde indføre sundere Forhold i vore Aktieselskabers Driftsform, det vilde styrke og konsolidere denne Virksomhedsform i meget betydelig Grad.

Til § 46 har jeg under Nr. 29 stillet et Ændringsforslag, som tilsigter at skrive i Loven, hvad der finder Sted i det virkelige Liv. Der staa her bl. a., at i Overensstemmelse med Selskabets Vedtægter kan Bestyrelsen overdrage Ledelsen til en Direktion, hvorved dog Bestyrelsens Ansvar ikke ændres. Det Udtryk, der er brugt i Lovteksten, at der til Varetagelse af den daglige Ledelse af Selskabet kan ansættes en Direktion, er et fuldstændig misvisende og forkert Udtryk, der intet som helst har med de virkelige Forhold at gøre. Det virkelige Forhold er, at i de store Aktieselskaber er det Direktionen, der har Ledelsen og træffer Dispositionerne, ikke alene fra om Mandagen til om Tirsdagen, saaledes som man gør, naar man er Forvalter i en Virksomhed og har den daglige Ledelse, men træffer Dispositioner langt ud i Fremtiden, leder hele Forretningen og træffer Afgørelserne for Selskabet. Og dette bør da ogsaa staa i Loven; thi hvis Aktieselskabet kommer i Vanskeligheder, hvis der sker Misligheder, og det kommer for Domstolene, skal Domstolene have for sig en Lovtekst, der svarer til det virkelige Livs Forhold. Men nu er Forholdet et andet, og saaledes vil det ogsaa være i Fremtiden, hvis man oprettholder denne Lovbestemmelse. Ledelsen ligger hos Direktionen, men naar det gaar galt, bliver Bestyrelsen trukket frem, saa bebrejder man den, at den ikke har haft Ledelsen og siddet og gjort alle disse Forretninger, og saa kommer man til at gøre Bestyrelsen Uret. Jeg tror derfor, man skal vælge den Form, at man siger, at Bestyrelsen kan overdrage Ledelsen, men dens Ansvar forringes ikke derved, det vil sige, den skal udøve sin Virksomhed som kontrollerende